

אסתר דבורה

יהיה רע אם הילדה לא תחזור הביתה?

מופידה חרוב: "יומיים אחרי שברתי, עזבתי את העבודה. הייתי כליכך עצמי בנית ומתוחה. פחדתי שיקרה אסון. גם עכשיו, אחרי שחזר, אני פוחדת. לי לא איכפת שיחיה יתחתן עם אתי. היא בחורה מתוקה. גם הבן של אחי נשוי ליהודיה, וכמוהו עוד מבני מיש" פחתי. אבל, הם, היהודים, לא רוצים את יחיא. או למה לו לחפש צרות? שימצא בחורה ערביה, וישכח את אתי!" סוף המערכה השלישית: הרחוב היהודי סוער. כהנא משתולל. הרחוב הערבי אדיש. אפילו קצת משועשע. מפגין כשצריך. נפצע. ההורים כועסים. האוהבים עדיין מאוהבים. שקספיר כבר כתב על זה פעם.

מוגפים. כלב ענקי שומר על הבית. אחד מאחיה עונה על הנקישות בפנים זועפות. מקלל, דורש מהסקרנים להסתיק.

במשך שבוע ימים אחרי הטיוול ל"ג'וליה ישב יחיא בבית וחזקה לאתי. והיא באה, כשבידיה מיוזורה מלאה בגדים. "בוא נברח", היא אמרה. "הבן טחתי לבנימישפחתי שלא אפגוש אותך יותר, אבל אני אוהבת אותך, לא יכולה לקיים את ההבטחה."

הפעם ברחו לנצרת. חודש ימים גרו בבית דודו של יחיא. טיילו בגליל, בי חיפה, בחרמון, דיברו על אהבתם זה לזה. חלמו על מישפחה משלהם.

מופע בסגנון של תיאטרון שוליים, שהופך אטיאט לתיאטרון העיקרי.

אופנוע וחזורים

באתנו יום השישי שלאחר ההפיגנה נמצאה בנצרת סיבתה. אסתר דבורה (16) וחברה יחיא חרוב (21) התגלו בבית דודו של יחיא, אחרי היעדרות של חודש.

אתי היהודיה חזרה להוריה. יחיא ה' ערבי נצער רק אחרי יומיים. הרעיון אינו חדש. שקספיר כבר כתב על זה לפני 400 שנים: נער מתא' הב כנערה. ההורים מגלים התנגדות. השניים מתעקשים. הסוף טראגי.

אלא שאתי ויחיא מאמינים שהסוף של סיפורם יהיה שונה. הם סבורים ש' יצליחו להתגבר על ההורים ועל כהנא. ולהתחתן.

ההתחלה היתה לפני שלוש שנים. תופרניעליים מיפו, קנה אופנוע חדש ונסע לגן ציבורי, כדי להראות לחבריו את האופנוע ואת עצמו כרוכב אופנוע.

שם ראה את אתי, שמצאה חן בעיניו מייד, כמו שקרה לבחור ההוא של שקספיר. הוא ביקש ממנה שתעלה על

שלושה ימים אחריכך התכונן אביו של נביל סטל לתפילת יום-השישי. סטל קורא את הקוראן במיסגד. הוא רחץ את ידיו וניגב אתו היטב. "איך אוכל להסתכל ליהודי ב' עיניים אחרי מה שעשו לבן שלי?" שאל.

נבו, נביל (22), הוא שחקן בקבוצת תיאטרון הנקראת 'קבוצת תיאטרון של צעירים ערבים ביפו'. עכשיו הם מכינים הצגה חדשה, אוהי יפו.

"בהצגה אנחנו מדברים הרבה על השינאה של היהודים כלפינו, על הריכוז שלנו ביפו, כמיעוט, על זה שנותנים לנו הרגשה שאנחנו, הערבים, אפס. והיהודים למעלה."

"עד היום השלישי שיחקתי את זה בתיאטרון. ידעתי, אומנם, שהשינאה קיימת, אבל לא הרגשתי בה בצורה כל' כך חזקה."

"עכשיו עברתי בעצמי את חווית הריכוז והשינאה. בפעם הבאה, כש' אעלה על הבימה, ואדבר על השפלה, אחשוב על מה שאיש מישמר-הגבול אמר לי: אתם לא תרימו את האף ולא תדברו! ככה הוא אמר, תראו שוטר, תגידו שלום ותברחו ממנו מרוב פחד! גם אזכור את העיניים שלו."

אסתר ויחיא — לפני הבריחה
שקספיר כבר כתב את זה

האופנוע, לסיבוב קצר בגן. אתי סירבה. רק אחרי שלושה חודשים של חיזורים עקשניים הסכימה לעלות על האופנוע של יחיא, ומאו לא נפרדו.

אתי, תלמידה בתיכון חדש בתל-אביב, לא סיפרה לחברותיה או למיש" פחתה על חברה החדש. גם יחיא הסתיר את אתי מבני-מישפחתו.

שנתיים אחריכך, ביום-הולדתו ה' 20, הזמין יחיא את אתי למסיבה ש' ערכה לו אמו. רק אז התברר לאם כי לבנה יש חברה יהודיה.

"לא ידענו שהיחסים ביניהם כליכך רציניים", אומרת האם, מופידה חרוב. "בדיוק באותה התקופה הצעתי לו ל' התחתן עם אחת מבנות-אחותי, והוא אמר שהוא אוהב אותה ככתמישפחה, ולא כאשה."

כמה ימים אחריכך נודע גם לבני מישפחתה של אתי שהיא מאוהבת ב' יחיא. ואז החלה שרשרת של הטרודות ובריחות, שהביאו לבריחה הגדולה ולהפגנה שבעיקבותיה.

יחיא: "אחרי שאח שלה שמע שהיא יוצאת עם ערבי, הוא היכה אותה. אתי באה אל'י בוכה. 'אני לא חוזרת הביתה', היא אמרה לי."

"ריחמתי עליה. גם פחדתי שבאמת לא תחזור הביתה, ותידרדר לפשע. לקחתי אותה לג'וליה."

לשון

אל בחורות

בינתיים סערו הרוחות ביפו. אמה של אתי שלחה כמה מתומכי

הסתכלתי לו בעיניים וראיתי שינאה גדולה. הוא הרביץ לי ממש מתוך עצמו, מתוך הנשמה שלו, כאילו הוא כהנא בעצמו."

נביל הצטרף למפגנים גם מתוך הדרות וגם מפני שרצה להתערב ביניהם, לרשום את דיבריהם, לעקוב אחר התנהגות השוטרים, כדי שיוכל להיות שחקן טוב יותר בהצגה החדשה.

"פיתאם שתפסו אותי, קרעו לי הפתקים שכתבתי וגררו אותי ל' מכונית. שם התנפלו עליי והיכו אותי עד שהתעלפתי." הוא סיפר. "בתחנת המיטרה שפכו עליי מים, וכש' התעוררתי היכו אותי שוב וקיללו: אתה יותר גרוע מחיה!"

ארבעה בחורים נוספים הוכו ב' אכזריות דומה. ועד תושבי לוד, רמלה ויפו תובע הקמת ועדת-חקירה ממי לבתיה. הועד תובע גם לאסור על כהנא את הכניסה לערים המעורבות, כשם שאוסרים עליו את הכניסה לכפרים הערביים.

מלישכת דובר מחוז תל-אביב של המיטרה נמסר כי הבריקה הועברה לבירור ביחידה הארצית לתלונות הציבור במטה הארצי. נסיבות האירוע והשימוש בכוח נבדקים.

ניצב בניינה המצועצע של החוויה הישראלית — מופע אוריקולי המספר את סיפורה של מדינת-ישראל. חוויה ישראלית אחרת זומנה לנביל ולג'וליה רווקא מחוץ לבניין, והיה זה

יחיא חרוב עם אמו השבוע

למה לו לחפש צרות? שימצא בחורה ערביה?"